

A Gromiko-elv

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXVI. évfolyam, 20. szám, 2022. május 20.

Van egy Andrej Gromiko hajdani szovjet külügyminiszternek tulajdonított szabály. Legutóbb Kaja Kallas észt miniszterelnök idézte föl. Eszerint a Szovjetunió helyes tárgyalási taktikája a következő: mindenekelőtt a maximumot kell követelni – nem kérni, hanem *követelni* valamit, ami sohasem volt a miénk. Másodszor, ultimátumot adni, fenyegetőzni. Harmadszor, a tárgyalásokon jöttányit sem engedni, mert Nyugaton mindig lesz valaki, aki felajánl valamit a megbékítésünkre, és a végén lehet, hogy a harmadát vagy akár a felét is megkapjuk annak, ami addig soha nem volt a miénk.

Nem tudni, hogy Szijjártó Péter, Magyarország külgazdasági és külügyminisztere – illetve, mivel a tapasztalatok szerint nincsenek saját gondolatok a fejében, a főnöke – kitől tanulta ezt a módszert, de amit mostanában csinál, az feltűnően hasonlít a hidegháború fénykorában sikerrel alkalmazott szovjet receptre. Miután Németország és Ausztria visszakozott az orosz olajembargó ügyében, Magyarország – nem először – egyedül maradt az autokrácia védelmezőjének pozíciójában. Másképpen mondva: egyedül vétózza, hogy megvonják a rablógyilkos Putyin-rezsim fenntartásának egyik fő nyugati forrását. És igen, a taktika most is bevált, most is volt egy békítésre hajlandó *valaki* – ezúttal Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke, aki május 9-én „haladásról” beszélt Orbán Viktorral folytatott tárgyalásán.